

MUSIKKEN SPILLER VIDERE

Dirigent / Lawrence Foster
Solister / Heidi Brunner, sopran / Petter
Wulfsberg Moen, tenor / Jens Christian
Tvilum, tenor / Aleksander Nohr, baryton /
Leif Jone Ølberg, baryton

Torsdag 21. februar kl. 19:30
Hårlevhallen

Fredag 22. februar kl. 19:30
Konservatoriets Koncertsal

Aftenens dirigent /
Lawrence Foster

LAWRENCE FOSTER

Lawrence Foster er født i 1941 i Los Angeles af rumænske forældre. Hans tilknytning til Rumænien er stadig stor. Han har således været kunstnerisk leder af Georg Enescu Festivalen, og han er blevet hædret af Rumæniens præsident for sit arbejde med at fremme rumænsk musik.

Et andet område, der optager Lawrence Foster, er arbejdet med unge musikere – bl.a. i ungdoms-orkestrene Junge Deutsche Philharmonie, the Academy Orchestra of Schleswig-Holstein Musik Festival og the Australian Youth Orchestra. I denne sæson dirigerer han bl.a. Orchestre du Conservatoire de Paris og vender også tilbage til Schleswig-Holstein Festivalens Orchesterakademie.

Lawrence Foster har i årenes løb været chefdirigent for adskillige orkestre, deriblandt Orquestra Simfònica de Barcelona, Orchestre Philharmonique de Monte Carlo, Jerusalem Symphony Orchestra, Houston Symphony og Orchestre de Chambre de Lausanne.

Lawrence Foster er en efterspurgt operadirigent. Han arbejder regelmæssigt på Hamburgische Staatsoper, hvor han for nylig dirigerede *Jægerbruden*, *Carmen* og *Spader Dame*, og hvor han i sæson 2013/14 skal dirigere *Den Fiffige Lille Ræv*. På Opéra de Marseille dirigerer han i indeværende sæson Massenets *Cléopâtre* og Berlioz's *Les Troyens* og senere *Falstaff* og *Den Flyvende Hollender*. Blandt andre "highlights" kan nævnes *Kovantsjina* på Oper Frankfurt, *Rusalka* på Opéra de Monte Carlo samt fremtidige opsætninger på San Francisco Opera og Welsh National Opera.

Sæson 2012/13 er hans 10'ende og sidste som chefdirigent og kunstnerisk leder af Lissabons Gulbenkian Orchestra, med hvilket han har haft en intensiv turnévirkksomhed og indspillet en hel del for Penta Tone Classics. Ligeledes i sæson 2012/13 tiltræder Lawrence Foster stillingen som chefdirigent for Orchestre Philharmonique de Marseille, med hvem han i januar 2013 spillede åbningskoncerten ved festlighederne, der markerede starten på Marseille som europæisk kulturby.

PROGRAM

Dirigent / Lawrence Foster
Solist / Heidi Brunner, sopran / Petter Wulfsberg Moen, tenor / Jens Christian Tvilum, tenor / Aleksander Nohr, baryton / Leif Jone Ølberg, baryton
Koncertmester / Erik Heide

JOHANN STRAUSS (1825-1899) KEJSERVALS, OP. 437 (1888) 10'

KURT WEILL (1900-1950) DE SYV DØDSSYNDER (1933) 39'
Tekst / Bertolt Brecht
Prolog
1. Dovenskab
2. Stolthed
3. Vrede
4. Grådighed
5. Utugt
6. Begær
7. Misundelse
Epilog

JOSEPH HAYDN (1732-1809) SKABELSEN, PRELUDE, C-MOL (1798) 28'

SYMFONI NR. 95, C-MOL (1791)
Allegro moderato
Andante
Menuetto
Finale: Vivace

STRAUSS KEJSERVALS

Johann Strauss den yngre er mest kendt for *An der schönen blauen Donau*, der ligesom faderens *Radetzky-march* aldrig savnes ved nytårskoncerterne fra Wien. Han arvede såvel betegnelsen valsekonge som stillingen ved hoffet fra sin far. Fra 1853 havde han titel af kejserlig-kongelig hofbal-musikdirektør og stod for såvel underholdningen ved hoffet som ved store baller og koncerter i Wien. *Kejservalser* er skrevet for samme store besætning, som fx Brahms benytter i sin 4. symfoni fra samme tid. På den måde har han den fulde palet til rådighed for sin overdådige instrumentationskunst. Værket består af en introduktion efterfulgt af fem valsemelodier og en afsluttende koda.

WEILL DE SYVDØDSSYNDER

De syv dødssynder var Kurt Weills sidste samarbejde med Bertolt Brecht, skrevet tre år efter, at deres samarbejde egentlig var forbi. Men i 1933, da de begge måtte gå i eksil efter Hitlers magtovertagelse, fik Weill en opgave i Paris, hvortil han skulle bruge en tekst. Det blev til stykket *De syv dødssynder*, en ballet med sang, hvor hovedrollen Anna bliver spillet af to personer, en sanger og en danser. Som mange af Brechts og Weills stykker er det en satirisk behandling af forholdene i det kapitalistiske samfund, men det er ikke noget propagandastykke. Brecht stiller spørgsmålene, vi må selv finde svarene.

De syv dødssynder er dovenskab, stolthed, vrede, grådighed, utugt, begær og misundelse. Historien handler om de to søstre, Anna, som egentlig er den samme. Den ene er den rene og troskyldige Anna, den anden gør det, der

er nødvendigt for at klare sig i tilværelsen. Fortællingen er bygget op som en odysse, hvor Anna I og Anna II drager ud i verden for at tjene penge nok til, at familien hjemme i Louisiana kan bygge sig et lille hus. Genkender vi migrantarbejdernes vilkår? De to søstre genfortæller, hvad de oplever, hver gang de kommer til en ny by, og familien følger med og synger sine kommentarer.

I den første by svindler de penge fra mænd, men Anna II passer ikke sin del af arbejdet. I den næste skal Anna danse i en kabaret, men er for stolt til at danse erotisk. I den tredje by kan hun ikke bide sin vrede i sig, da en hest bliver slået – hver gang må de videre, og hver gang oplever de det samme. Hvis man er for god af sig og følger sin samvittighed, så kan man ikke klare sig. Men Anna lærer det, og de klarer at skaffe pengene til det lille hus. Men det store spørgsmål svæver i luften: Hvad er det værd at få sit lille hus, hvis man har mistet sin integritet?

Musikalsk er Weill på toppen. Hver af de syv scener har sin egen karakteristiske udformning. Stykket er fuldt af fantasi og afveksling. Indledningen og slutningen har samme musik, der med sin melankolske gestus sætter handlingen i relief. I begyndelsen er det afskeden fra hjemmet, der giver en vemodig stemning, men i slutningen, hvor de egentlig vender triumferende hjem, er det musikken, der med sin modsatrettede karakter åbner for den eftertanke, at det hele måske ikke er endt så lykkeligt endda.

De syv dødssynder blev først spillet i Paris og London i 1933, og derefter fandt den næste opsætning sted i København. Harald Landier og Kjeld Abell havde set stykket i London og var begejstrede. Stykket blev antaget af Det Kgl. Teater og fik premiere i november 1936. Men det spillede kun to gange. Teatret var løbet ind i en voldsom pressestorm, hvor de blev beskyldt for at spille kommunistiske propagandastykker, og da den tredje forestilling måtte aflyses på grund af sygdom, gjorde teatret – ingenting. Man lod simpelthen være med at sætte flere opførelser på programmet. De mange rygter om, at det skulle skyldes tysk pres eller royal indgriben, har til gengæld intet på sig.

HAYDN SKABELSEN OG SYMFONI NR. 95

Haydns *Skabelsen* (præludiet) og symfoni nr. 95 opføres samlet som ét værk.

Haydns oratorium, *Skabelsen*, begynder med et forspil i c-mol, der indleder oratoriets første del, som viser selve jordens skabelse som beskrevet i begyndelsen af 1. Mosebog. Forspillet symboliserer den urtilstand, der råder, før Gud begynder sit værk. Dermed er det en af de første musikalske skildringer af kaos, vi kender. På mange måder er det godt nok et ret fredeligt kaos, men samtidig er det et af de steder, hvor den symfoniske musik efterfølgende hentede inspiration til at lade musik opstå langsomt ud af intet.

Herefter følger Haydns Symfoni nr. 95, der også står i c-mol. I modsætningen til mange andre Haydn-symfonier starter den lige på, uden langsom indledning. Førstesatsen er stramt konstrueret og lægger ud med en kraftfuld unison figur, der følges af en spørgende eftersætning. Først efter gentagelsen af dette kommer det egentlige hovedtema, som føres fra mol til dur, hvor satsens andet tema fortsætter i dur.

Andensatsen, en rolig Andante, er en variationsats. Efter temaet indledes variationerne af solocelloen, der også spiller en central rolle i midterdelen af den efterfølgende sats, en Menuet. Som sidste sats følger en magtfuld Finale i C-dur. I disse satser hører man, hvordan en forholdsvis ukompliceret musik hele tiden fører overraskende steder hen samtidig med, at Haydn bruger motivisk variation og udvikling til at skabe sammenhæng gennem hele værket.

Heidi Brunner /
Sopran

HEIDI BRUNNER

Heidi Brunner er født i Schweiz og har studeret i Zürich, Lucerne og Basel. Hun har vundet talentprisen Migros-Study-Award og fra 1996 til 1999 været medlem af Wiener Staatsoper.

Brunner har optrådt på mange betydningsfulde europæiske scener og festivaler herunder Komischen Oper Berlin, Staatsoper Berlin, Bayerische Staatsoper München, Salzburg Festival, Gran Teatre del Liceu i Barcelona, Nancy og Grand Théâtre de Geneve, Wiener Musikverein og Wiener Konzerthaus.

I 2004 / 2005 fik hun en succesfuld debut som sopran i de nye produktioner af Schrekers *Irrelohe* og Schmidts *Notre Dame* på Wiener Volksoper og i Schönbergs *Erwartung* på Komischen Oper Berlin. I 2006 debuterede hun med succes som Marie i *Wozzeck* på Hamburger Staatsoper samt i rollen som Vitelia i *La Clemenza di Tito* på Wiener Volksoper og som Donna Elvira i en ny produktion af *Don Giovanni* på Theatre an der Wien.

I 2007 / 2008 medvirkede Brunner i nye produktioner af *Tiefland* (Marta) ved Wiener Volksoper, *Dialogues des Carmelites* (Nouvelle Priure) på Theatre an der Wien samt i debuten som Kundry i *Parsifal* i Seoul.

Petter Wulfsberg Moen /
Tenor

PETTER WULFSBERG MOEN

Petter Moen fik sin uddannelse på Barrat Dues Musikinstitut og Norges Musikhøjskole i Oslo og er nu 2.-års studerende på Operaakademiet hos Susanna Eken. Han har været solist med flere orkestre i Norge og sunget tenorpartier i værker som Händels *Messias*, Bachs *Juleoratorium* og en række af Bachs kirkekantater.

Petter Wulfsberg Moen har sunget operaroller som Alfred i *Flagermusen*, Remendado i *Carmen*, Greven i *La Finta Giardiniera* af Mozart og Le Chevalier i Poulencs *Karmelitter-indens samtaler* og senest Myggen i *Den Fiffte Lille Ræv* af Janáček på Det Kgl. Teater i København.

Aleksander Nohr /
Baryton

ALEKSANDER NOHR

Aleksander Nohr er født i 1986 i Bodø i Nordnorge og uddannet i klassisk sang på Institut for musik ved NTNU i Trondheim ved professor Kåre Bjørkøy og på Det Kgl. Danske Musikkonservatorium ved professor Kirsten Buhl Møller, som han stadig er elev hos på Det Kgl. Danske Operaakademi, hvor han nu studerer. Sideløbende med studierne har Aleksander medvirket i flere koncerter og operaer bl.a. som solist i Mahlers *Lieder eines fahrenden Gesellen* og Mozarts *Requiem*. Scenisk har Aleksander udfyldt roller som Dancairo i Bizets *Carmen* på Det Kgl. Teater, Sprecher i Mozarts *Trylleflojten* ved Opera Nord-Trøndelag og Aeneas i Purcells *Dido og Aeneas* med Concerto Copenhagen dirigeret og instrueret af Andrew Lawrence-King og Steven Player.

Leif Jone Ølberg /
Baryton

LEIF JONE ØLBERG

Leif Jone Ølberg kommer fra Bodø i Norge. Han afsluttede sin bachelor i Musikperformance – Klassisk Sang ved Stavanger Universitet i 2007 – hvor han studerede hos professor Viggo Pettersen. I 2010 tog han en Master i Music Performance ved Guildhall School of Music & Drama i London, hvor han studerede hos professor Andrew Watts.

Leif Jone Ølberg var medlem af Glyndebourne Festival Opera Kor i 2010 og 2011 sæsonen. Anden operaerfaring omfatter Count Ceprano i Verdis *Rigoletto* med Clonter Opera, Frank i Strauss' *Flagermusen* (sunget på engelsk) med Orchestra of St. Pauls Church, Publio i Mozarts *La Clemenza di Tito* og Bartolo i Mozarts *Figaros Bryllup* på Universitetet i Stavanger. I 2009 deltog han i en forestilling instrueret af Lain Burnside på Kings Place i London.

For tiden er han elev på Det Kgl. Danske Operaakademi i København som elev af forstander og kgl. operasanger, Anne Margrethe Dahl. I januar 2013 debuterede han på Den Kgl. Danske Opera i rollen som Moralés i *Carmen*, en rolle han også skal synge på Sandnes Opera oktober 2012.

Jens Christian Tvilum /
Tenor

JENS CHRISTIAN TVILUM

Jens Christian Tvilum er et af landets mest lovende tenortalenter og modtog allerede som 25-årig Årets Reumert Talentpris 2011 for sin operadebut i rollerne som Don Basilio og Don Curzio i Mozarts *Figaros Bryllup*.

Jens Christian begyndte sin sanguddannelse på det daværende Fynske Musikkonservatorium i 2007 ved docent og operasanger Lars Waage samt kgl. operasanger Tonny Landy. Allerede inden endt studie blev han optaget på Det Kgl. Danske Operaakademi i 2011.

Med sin smukke, varme stemme og sit naturlige scenetalent er Jens Christian Tvilum allerede på vej ind i det bredere lyriske fag med komponister som Puccini, Verdi og Gounod. Også som koncertsolist har han allerede markeret sig både til koncerter med pianister som Carol Conrad, Ulrich Stärk og Christen Stubbe Teglbjerg og koncerter med orkestre som Odense Symfoniorkester, DR Symfoni-Orkestret og Sønderjyllands Symfoniorkester med dirigenter som Giordano Bellincampi og Frans Rasmussen.

Anna 2:
Ja, Anna.

PROLOG

1 / DOVENSKAB

Anna 1:
Meine Schwester und ich stammen aus
Louisiana
Wo die Wasser des Mississippi undterm
Monde fließen
Wie Sie aus den Liedern erfahren können.
Dorthin wollen wir zurückkehren
Lieber heute als morgen

Anna 2:
Lieber heute als morgen!

Anna 1:
Wir sind aufgebrochen vor vier Wochen
Nach den großen Städten, unser Glück zu
versuchen.
In sieben Jahren haben wir's geschafft,
Dann kehren wir zurück.

Anna 2:
Aber lieber schon in sechs!

Anna 1:
Denn auf uns warten unsre Eltern und zwei
Brüder in Louisiana,
Ihnen schicken wir das Geld, das wir verdienen,
Und von dem Gelde soll gebaut werden ein
kleines Haus,
Ein kleines Haus am Mississippi in Louisiana.
Nicht wahr, Anna?

Anna 2:
Ja, Anna.

Anna 1:
Meine Schwester ist schön, ich bin praktisch.
Sie ist etwas verrückt, ich bin bei Verstand.
Wir sind eigentlich nicht zwei Personen,
Sondern nur eine einzige.
Wir heißen beide Anna,
Wir haben eine Vergangenheit und eine
Zukunft,
Ein Herz und ein Sparkassenbuch,
Und jede tut nur, was für die andre gut ist.
Nicht wahr, Anna?

Familie:
Hoffentlich nimmt sich unsre Anna auch
zusammen.
- Müßiggang ist aller Laster Anfang
Sie war ja immer etwas eigen und bequem.
- Müßiggang ist aller Laster Anfang
Und wenn man die nicht aus dem Bett
herauswarf,
- Müßiggang ist aller Laster Anfang
Dann stand das laule Stück nicht auf am
Morgen.
- Müßiggang ist aller Laster Anfang

Anderseits ist ja unsre Anna ein sehr aufmärk-
sames Kind.
- Müßiggang ist aller Laster Anfang
Sie war immer folgsam und den Eltern treu
ergeben.
- Müßiggang ist aller Laster Anfang
Und so wird sie es, wir wollen hoffen,
- Müßiggang ist aller Laster Anfang
Nicht am nöt'gen Fleiße fehlen lassen in der
Fremde.
- Müßiggang ist aller Laster Anfang

Die Familie:
Der Herr erleuchte unsre Kinder,
Daß sie den Weg erkennen, der zum Wohlstand
führt.
Er gebe ihnen die Kraft und die Freudigkeit,
Daß sie nicht sündigen gegen die Gesetze,
Die da reich und glücklich machen.

2 / STOLTHED

Anna 1:
Als wir aber ausgestattet waren,
Wäsche hatten, Kleider und Hüte,
Fanden wir auch bald eine Stelle in einem
Kabarett als Tänzerin,
Und zwar in Memphis, der zweiten Stadt
unsrer Reise.

Ach, es war nicht leicht für Anna.
Kleider und Hüte machen ein Mädchen hof-
färtig.
Wenn die Tiger trinkend
Sich im Wasser erblicken,
Werden sie oft gefährlich!

Also wollte sie eine Künstlerin sein
Und wollte Kunst machen in dem Kabarett,
In Memphis, der zweiten Stadt unsrer Reise.

Und das war nicht, was dort die Leute wollen,
Was dort die Leute wollen, war das nicht.

Denn diese Leute zahlen und wollen,
Daß man etwas herzeigt für ihr Geld.
Und wenn da eine ihre Blöße versteckt
wie'nen faulen Fisch,
Kann sie auf keinen Beifall rechnen.

Also sagte ich meiner Schwester Anna:
"Stolz ist etwas für die reichen Leute;
Tu was man von dir verlangt und nicht
Was du willst, daß sie von dir verlangen."

Anna 1:
Manchen Abend hatt' ich meine Mühe,
Ihr den Hochmut abzugewöhnen.
Manchmal brachte ich sie zu Bette,
Tröstete sie und sagte ihr:
"Denk an das kleine Haus in Louisiana!"

Die Familie:
- Der Herr erleuchte unsre Kinder,
- Daß sie den Weg erkennen, der zum
Wohlstand führt.
- Wer über sich selber den Sieg erringt,
- Der erringt auch den Lohn.

3 / VREDE

Die Familie:
Das geht nicht vorwärts!
Was die da schicken,
Das sind keine Summen, mit denen man
ein Haus haut.

Die verfressen alles selber.
Denen muß man mal den Kopf waschen,
Sonst geht das nicht vorwärts,
Denn was die dummen Tiere schicken,
Das sind doch wirklich keine Summen,
Mit denen man ein kleines Haus baut.

Anna 1:
Jetzt geht es vorwärts!
Wir sind schon in Los Angeles.
Und den Statisten stehen alle Türen offen.
Wenn wir uns jetzt zusammenehmen
Und jeden Fehltritt vermeiden,
Dann geht es unaufhaltsam weiter nach oben.

Die Familie:
Der Herr erleuchte unsre Kinder,
Daß sie den Weg erkennen, der zum
Wohlstand führt.

Anna 1:
Wer dem Unrecht in den Arm fällt,
Den will man nirgends haben,
Und wer über die Roheit in Zorn gerät,
Der lasse sich gleich begraben.
Wer keine Gemeinheit duldet,
Wie soll der geduldet werden?
Wer da nichts verschuldet,
Der sühnt auf Erden.

Und so hab' ich meiner Schwester den Zorn
abgewöhnt
In Los Angeles, der dritten Stadt der Reise,
Und die offene Mißbilligung des Unrechts,
Die so sehr geahndet wird.
Immer sagte ich ihr: "Halte dich zurück,
Anna, Denn du weißt, wohin die
Unbeherrschtheit führt."
Und sie gab mir recht und sagte:

Anna 2:
"Ich weiß es, Anna."

4 / GRÄDIGHED

Die Familie:
Da ist ein Brief aus Philadelphia:
Anna geht es gut.
Sie verdient jetzt endlich.
Sie hat einen Kontrakt als Solotänzerin.
Danach darf sie nicht mehr essen, was sie will

Und dann besuchte ich ihn
Und sagte ihm:
"Solche Gefühle Sind für meine Schwester
Anna der Ruin.

Das kann höchstens eine machen,
Die auf niemand angewiesen ist.
Eine andre hat nichts zu lachen,
Wenn sie einmal ihre Situation vergißt."

Leider traf ich Fernando noch öfter.
Es war gar nichts zwischen uns. - Lächerlich!
Aber Anna sah uns, und leider
Stürzte sie sich gleich auf mich.

Die Familie:
Der Herr erleuchte unsre Kinder,
Daß sie den Weg erkennen,
der zum Wohlstand führt,
Daß sie nicht sündigen gegen die Gesetze,
Die da reich und glücklich machen

Anna 1:
Und sie zeigt ihren kleinen weißen Hintern,
Mehr wert als eine kleine Fabrik,
Zeigt ihn gratis den Gaffern und Straßen-
kindern,
Der Welt profanen Blick.

Das gibt immer solche Sachen,
Wenn man sich ein einz'ges Mal vergißt.
Das kann höchstens mal eine machen,
Die auf keinen Menschen angewiesen ist.

Die Familie:
Wer über sich selber den Sieg erringt,
Der erringt auch den Lohn.

Anna 1:
Ach, war das schwierig, alles einzurenken,
Abschied zu nehmen von Fernando
Und sich bei Edward zu entschuldigen,
und die langen Nächte,
Wo ich meine Schwester weinen hörte und
sagen:

Anna 2
"Es ist richtig so, Anna,
aber so schwer."

und wann sie will.
Das wird schwer sein für unsre Anna,
Denn sie ist doch so sehr verfressen.
Ach, wenn sie sich da nur an den Kontrakt hält,
Denn die wollen kein Nilpferd in Philadelphia.

Sie wird jeden Tag gewogen.
Wehe, wenn sie ein Gramm zunimmt,
Denn die stehen auf dem Standpunkt:
52 Kilo haben wir erworben,
52 Kilo ist sie wert.
Und was mehr ist, ist vom Übel.

Aber Anna ist ja sehr verständig,
Sie wird sorgen, daß Kontrakt Kontrakt ist.
Sie wird sagen: Essen kannst du schließlich
in Louisiana, Anna.

Hörnchen! Schnitzel! Spargel! Hühnchen!
Und die kleinen gelben Honigkuchen!
Denk an unser Haus in Louisiana!
Sieh, es wächst schon, Stock- um Stockwerk
wächst es!
Darum halte an dich: Freßsucht ist vom Übel.
Halte an dich, Anna,
Denn die Freßsucht ist vom Übel.

5 / UTUGT

Anna 1:
Und wir fanden einen Mann in Boston,
Der bezahlte gut, und zwar aus Liebe.
Und ich hatte meine Not mit Anna,
Denn auch sie liebte, aber einen andern,
Und den bezahlte sie, und auch aus Liebe.
Ach, ich sagte ihr oft:
"Ohne Treue bist du höchstens die Hälfte wert.
Man bezahlt doch nicht immer aufs neue,
Sondern nur für das, was man verehrt.

Das kann höchstens eine machen,
Die auf niemand angewiesen ist.
Eine andre hat nichts zu lachen,
Wenn sie einmal ihre Situation vergißt."
Ich sagte ihr:
"Setz dich nicht zwischen zwei Stühle."

6 / BEGÆR

Die Familie:
Wie hier in der Zeitung steht,
ist Anna schon in Baltimore,
Und um sie schießen sich allerhand leute tot.
Da wird sie viel Geld verdienen,
Wenn so was in der Zeitung steht.
Das ist gut, das macht einen Namen
Und hilft einem Mädchen vorwärts.
Wenn sie da nur nicht zu gierig ist,
Sonst macht man sich nichts mehr aus ihr.

Wenn sie da nur nicht allzu gierig ist.
Sonst macht man bald einen großen Bogen um
sie.

Wer seine Habsucht zeigt,
Um den wird ein Bogen gemacht.
Mit Fingern zeigt man auf ihn,
Dessen Geiz ohne Maßen ist!
Wenn die eine Hand nimmt,
Muß die andere geben;
Nehmen für geben, so muß es heißen,
Pfund für Pfund!
So heißt das Gesetz!

Darum hoften wir, daß unsere Anna auch so
vernünftig ist
Und den Leuten nicht ihr letztes Hemd weg-
nimmt
Und ihr letztes Geld.
Nackte Habsucht gilt nicht als Empfehlung.

7 / MISUNDELSE

Anna 1:
Und die letzte Stadt der Reise war San
Francisco.
Alles ging gut, aber Anna war oft müde und
beneidete jeden,
Der seine Tage zubringen durfte in Trägheit.
Nicht zu kaufen und stolz
In Zorn geratend über jede Roheit,
Hingegeben seinen Trieben, Ein Glücklicher!

Liebend nur den Geliebten
Und Offen nehmend, was immer er braucht.
Und ich sagte meiner armen Schwester,
Als sie neidisch auf die andern sah:
"Schwester, wir alle sind frei geboren
Und wie es uns gefällt, können wir gehen im
Licht.

Also gehen aufrecht im Triumphe die Toren,
Aber wohin sie gehn, das wissen sie nicht.
Schwester, folg mir und verzicht auf die
Freuden,
Nach denen es dich wie die andern verlangt.
Ach, Überlaß sie den törichten Leuten,
Denen es nicht vor dem Ende bangt!
Iß nicht und trink nicht und sei nicht träge,
Die Strafe bedenk, die auf Liebe steht.
Bedenk, was geschicht, wenn du tätst, was
dir läge,
Nütze sie nicht, nütze sie nicht,
Nütze die Jugend nicht, denn sie vergeht.
Schwester, folg mir, du wirst sehen, am Ende
Gehst im Triumph du aus allem hervor.
Sie aber stehen, o schreckliche Wende,
Zitternd im Nichts vor verschlossenem Tor."

Die Familie:
Wer über sich selber den Sieg erringt,
Der erringt auch den Lohn.

EPILOG

Anna 1:
Darauf kehrten wir zurück nach Louisiana,
Wo die Wasser des Mississippi unterm Monde
fließen.
Sieben Jahre waren wir in den Städten,
Unser Glück zu versuchen.
Jetzt haben wir's geschafft.
Jetzt steht es da, unser kleines Haus in Loui-
siana.
Jetzt kehren wir zurück in unser kleines Haus
Am Mississippi-Fluß in Louisiana.
Nicht wahr, Anna?

Anna 2:
Ja, Anna.

Kommende koncerter

Torsdag 14. marts kl. 19:30
Gunslevholm Idrætsfeterskole

Fredag 15. marts kl. 19:30
Konservatoriets Koncertsal

Lørdag 16. marts kl. 16:00
Høje Gladsaxe Skoles Festsal

Dirigent / Christian Kluxen
Solist / Christian Schmiedescamp, basun

Horneman / Gurre Suite
Benjamin de Murashkin / Cosmic Dancer, Koncert for
Basun og Orkester (uropførelse)
Sibelius / 5. symfoni

DET RENE NORDLYS

Christian Kluxen dirigerer et spændende program, når orkestrets egen solobasunist, Christian Schmiedescamp, er solist i uropførelsen af Benjamin de Murashkins Basunkoncert, *Cosmic Dancer*. I 2011 spillede orkestret Murashkins værk *Logos* ved komponistworkshoppen – og det blev særdeles vel modtaget af både publikum og musikere.

Desuden leder den unge og eftertragtede Christian Kluxen også Hornemans *Gurre Suite* og Sibelius' storladne 5. symfoni.

Christian Kluxen

Torsdag 21. marts kl. 19:30
FrederiksborgCentret, Hillerød

Fredag 22. marts kl. 19:30
Konservatoriets Koncertsal

Dirigent / Lan Shui
Solist / Sergej Krylov, violin

Sibelius / Violinkoncert
Rachmaninov / Symfoni nr. 1

VIOLINEN I CENTRUM

Den russiske verdensviolinist, Sergej Krylov, debuterede som kun 10-årig med et symfoniorkester. Siden 1989 har priserne regnet ned over ham, og det har medført invitationer fra førende orkestre over hele verden. Denne aften spiller han med os og er solist i Sibelius' Violinkoncert. Et svært værk, hvor violinen er helt i centrum og får lov at synge, græde og danse på den romantiske måde. Musikken fungerer kun med en sublim solist – og det har vi.

Sergej Krylov